

dende, og navnlig for Fæsterens Efterladte, at finde sig tilrette, vil Medtagelsen af dette Punkt bidrage til, at Bausfelighederne blive endnu større. Og hvorfor skulle vi gjøre det? Hvad enten Sæd og Afgrøde, Befætning osv. tilhører Jorddrootten eller Fæsterens Bo, er der jo Sagen, som forbyder dem paa samme Dag, som Auctionen bliver afholdt, og Gaarden bliver solgt, at sætte disse Gjenstande med til Auction. Dette kan ssee, hvem af dem de end høre til, og det bliver da en Sag for sig uafhængig af Gaarden og den Dvotaedel, som skal beregnes af Kjøbesummen. Altsaa, Parterne ere ikke forhindrede i paa selv samme Tid at kunne faae Auction over disse Gendele, men naar det skal ssee paa den Maade, som her er foreslaaet, vil dette bidrage til at forvirre den hele Forhandling. Naar en af de erede Forslagsstillere (Krabbe) har henvist til et Forslag, som senere kommer for, nemlig det under Nr. 60, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at den Sætning, som der er kommen ind, er indsat under den Forudsætning, at Forslaget under Nr. 7 bliver vedtaget. Der som dette Forslag ikke vedtages, et det en Selvfølge, at denne Sætning maa stemmes ud, men dersom Forslaget under Nr. 7 vedtages, saa er Forslaget under Nr. 60 i dette Punkt indrettet derpaa. — Hvad Forslaget under Nr. 22 angaaer, da er den eneste Grund, hvorfor jeg ikke har sluttet mig dertil — og jeg troer, at dette gjælder flere Medlemmer af Udvalget — den, at denne Tilføining er aldeles overflødig. Der staaer allerede Tilstrækkeligt i saa Henseende i § 4, uden at dette behøver at tilføies. Der staaer der, at Jorddrootten er uberettiget til uden Brugerens Samtykke at bruge nogen Deel af Gaardens Tilliggende; men naar Fæstebrevet indeholder en Bestemmelse, et Forbehold eller en Overeenskomst om Afstraaelse af Jord, saa er jo allerede Fæsterens Samtykke givet, og det behøves jo ikke at siges anden Gang. Det er givet ved selve Underskriften af Contracten, altsaa er denne Bestemmelse fuldstændig overflødig, og dette er den eneste Grund, hvorfor jeg ikke har deeltaget i at stille dette Forslag.

Efterat have udtalt mig om disse Forslag,

kommer jeg til det egentlige Hovedspørgsmaal ved dette Afslut af Loven og for bedre at kunne sammensætte Alt, hvad jeg her har at sige, vil jeg udtale mig under Et om de to Spørgsmaal, Bibeholdelsen af Bestemmelsen om de 20 Aar i § 1 og Størrelsen af den Dvotaedel, der skal tilfalde Statskassen og derefter Fæsterens Efterladte. Disse to Spørgsmaal staae i nær Forbindelse med hinanden, og jeg vil bedre kunne udtale mig om den hele Sag, naar jeg tager dem sammen. Jeg vil da først sige, at jeg beklager, at nogle enkelte Medlemmer ved Modstrøringen af deres særlige Forslag ikke have kunnet afholde sig fra at bringe Princip- eller Retsspørgsmaal ind i Debatten. Jeg havde haabet, at man vilde have erkjendt fra alle Sider, at her nu var Spørgsmaal om en forstandig og god Overeenskomst, men ikke om bestandig at fremdrage Principspørgsmaal og Rettsdebatter, som ikke i fjerneste Maade kunne gavne Loven for Dieblilket, men meget let skade den. Jeg vilde ogsaa ansee det for uheldigt, hvis jeg skulde komme ind paa disse Spørgsmaal, uagtet et Par erede Medlemmer have givet mig megen Anledning dertil, men jeg kan dog ikke aldeles forbigaae at udtale mig om disse Spørgsmaal, efterat de ere fremsatte. Der er igjen blevet talt om Fæsterens Medveiendomsret, og der er blevet sagt, at det har gaaet Vedkommende at see, at man har opgivet Paastanden om Fæsterens Medveiendomsret, men jeg siger, at jeg for mit Vedkommende opretholder Paastanden om Fæsterens Medveiendomsret i selvsamme Forstand, hvortil jeg a tid har brugt dette Ord; men dette Ord kan, det maa man indrømme, misydes og Modstandere af Loven have i tidligere Aar under de Kampe, som have været førte, misnydet disse Ords Betydning og forklaret dem paa en saadan Maade, at det har vaart Uvillie og Modstand mod hele Loven, som man meente var begrundet paa dette Begreb. Naar jeg tidligere og endnu her vedsender mig dette Begreb „Fæsternes Medveiendomsret“ og den Betydning, som jeg altid har forbundet dermed, er det det samme, saaledes som jeg forklarede det baade ved Indbringelsen af dette Lovforslag og ved dets første Behandling,